

Dosarul nr. 3ra-780/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – G. Cazacu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru

DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Nina Vascan
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând recursul depus de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 17 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani

constată:

La 12 decembrie 2019, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului (în continuare ÎMGFL nr. 16) a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că Xxx a depus în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova plângere pe numele ÎMGFL nr. 16, prin care a invocat pretinse încălcări ale prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Petiționara Xxx a menționat în plângere că angajații ÎMGFL nr. 16 au plasat facturile de plată emise pentru serviciile comunale livrate către apartamentul acesteia, în afara cutiei sale poștale, fapt prin care i-au fost divulgate date cu caracter personal, cum ar fi adresa, numele, situația financiară și faptul că locuiește singură.

Astfel, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a intentat procedura administrativă în baza plângerii Xxx și a invitat ÎMGFL nr. 16 pentru data de 12 iulie 2019 pentru audieri, în cadrul cărora atât reprezentantul ÎMGFL nr. 16, cât și angajatul responsabil de repartizarea bonurilor de plată pentru servicii comunale în blocul locativ unde locuiește petenta au dat explicații asupra esenței acuzațiilor și pozelor prezentate de către aceasta în vederea confirmării afirmațiilor sale.

În consecință, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a emis decizia nr. 302 din 14 noiembrie 2019, prin care a constatat că ÎMGFL nr. 16 a încălcat prevederile art. 4 alin. (1) lit. a), art. 29 și art. 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Reclamanta a notat că decizia nr. 302 din 14 noiembrie 2019 a fost întemeiată în exclusivitate pe declarațiile petiționarei Xxx și pozele prezentate de aceasta, pe care se observă porțiuni de ordine de plată, introduse în cutiile poștale ale locatarilor blocului locativ nr. xxx din str. Xxx, mun. Chișinău.

În opinia reclamantei, pozele anexate de petenta Xxx nu atestă în niciun mod încălcarea normelor privind protecția confidențialității datelor cu caracter personal, or, ordinele de plată au fost plasate de către colaboratorii ÎMGFL nr. 16 în cutiile poștale ale locatarilor (consumatorilor), ceea ce nu înseamnă că ulterior altcineva sau însăși petenta nu putea scoate din cutia poștală o parte din ordinul de plată, pentru a-l poza astfel încât să acuze persoanele care l-au plasat în cutia poștală de lipsă de prudență în procesul operării datelor cu caracter personal.

Respectiv, la caz, a fost încălcată prezumția nevinovăției, deoarece vinovăția sa a fost constatată doar în baza declarațiilor și probelor administrate de persoana cointereseată – Xxx, care nu pot fi considerate obiective.

Totodată, reclamanta a remarcat că nu este clar modul în care prin plasarea în cutia poștală a facturii de plată ar divulga datele persoanei privind situația economică și financiară a acesteia, precum și faptul dacă aceasta locuiește singură sau nu.

Prin urmare, reclamanta a considerat decizia nr. 302 din 14 noiembrie 2019 emisă de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova ca fiind ilegală și neîntemeiată pe probe pertinente și concludente.

Reclamanta ÎMGFL nr. 16 a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr. 302 din 14 noiembrie 2019.

Prin hotărârea din 17 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea depusă de către ÎMGFL nr. 16 și s-a anulat decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr. 302 din 14 noiembrie 2019 (f.d. 62, 67-71).

La 10 septembrie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a depus prin poștă electronică la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 17 august 2020 (f.d. 64, 65-66). Potrivit avizului de recepție a corespondenței DS8000060362AS copia hotărârii motivate a primei instanțe a fost notificată apelantului la 07 octombrie 2020 (f.d. 74). Motivarea apelului a fost depusă la Curtea de Apel Chișinău la 05 noiembrie 2020 (f.d. 75-78).

Astfel, instanța de recurs constată că la demararea căii de atac în ordine de apel, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a respectat modul și termenul de atac instituit la art. 232 din Codul administrativ.

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 17 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 101, 102-113).

În consolidarea soluțiilor prima instanță și instanța de apel au conchis că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a constatat încălcarea Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 în lipsa unei încălcări în sine, fără a constata cert și fără echivoc cele imputate.

Instanțele inferioare au observat că, la caz, nu au fost administrate probe ce ar demonstra vinovăția imputată ÎMGFL nr. 16 în persoana lichidatorului Cristina Sacaliuc, precum că, la 18 ianuarie 2019 și în luna aprilie 2019, a plasat în loc accesibil persoanelor terțe facturile de plată pentru serviciile prestate în care sunt consemnate date cu caracter personal.

De asemenea, instanțele inferioare au considerat neîntemeiat argumentul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, precum că pozele administrate ca probe în cadrul procedurii administrative confirmă încălcarea comisă de către ÎMGFL nr. 16, or, din aceste poze nu se constată cu certitudine că anume la 18 ianuarie 2019 și în luna aprilie 2019 ÎMGFL nr. 16 a plasat în loc accesibil persoanelor terțe facturile de plată pentru serviciile prestate în care sunt consemnate date cu caracter personal.

Astfel, s-a ajuns la concluzia că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma că în această perioadă ÎMGFL nr. 16 a încălcat prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, or, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea unei acțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea persoanei învinuite.

La 04 iunie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs împotriva deciziei din 18 mai 2021, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate și restituirea cauzei spre rejudecare la instanța de apel (f.d. 114 recto-verso).

La 15 iulie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că instanțele inferioare eronat au ajuns la concluzia că, la examinarea petiției Xxx și la emiterea deciziei nr. 302 din 14 noiembrie 2019, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nu a ținut cont de explicațiile ÎMGFL nr. 16, bazându-și decizia exclusiv pe declarațiile petentei Xxx.

În opinia recurentului, instanțele inferioare nu au ținut cont de faptul că ÎMGFL nr. 16 nu a respectat regulile de asigurare a securității și confidențialității datelor cu caracter personal ce se regăsesc în facturile de plată pentru serviciile

comunale și modul în care aceste facturi sunt plasate în cutiile poștale, or, ele pot fi cu ușurință extrase din cutiile poștale de către alte persoane.

Astfel, ÎMGFL nr. 16 nu a întreprins măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția datelor cu caracter personal ale subiectului de date Xxx, măsuri menite să asigure un nivel de securitate adecvat în ceea ce privește riscurile privind copierea, răspândirea acestora etc., precum și împotriva altor acțiuni ilicite, cum ar fi instruirea angajaților implicați în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal în vederea asumării responsabilităților de securitate a datelor cu caracter personal.

Respectiv, prin decizia nr. 302 din 14 noiembrie 2019 s-a constatat că ÎMGFL nr. 16 nu a întreprins măsuri suficiente pe marginea respectării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, în pofida faptului că anterior a fost sancționată pentru admiterea acelorași abateri.

Cu titlu subsecvent, recurentul a menționat că instanțele inferioare nu au atras în proces terțul Xxx, deși în conformitate cu art. 205 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ aceasta trebuia antrenată în proces, deoarece procedura administrativă de verificare a legalității acțiunilor ÎMGFL nr. 16 a fost inițiată la cererea acesteia. Prin urmare, drepturile Xxx pot fi afectate prin hotărârea pronunțată asupra fondului litigiului.

La 08 septembrie 2021, ÎMGFL nr. 16 a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova și menținerea deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu articolul 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 18 mai 2021 (f.d. 101). La 04 iunie 2021 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat (f.d. 114). Copia deciziei motivate a fost notificată recurentului la 22 iunie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție a corespondenței DS8001883553AS (f.d. 116). Motivarea recursului a fost depusă la Curtea Supremă de Justiție la 15 iulie 2021 (f.d. 122-126).

În atare circumstanțe, Colegiul ajunge la concluzia că recurentul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova s-a conformat prevederilor legale stipulate la art. 245 din Codul administrativ privind modul și termenul de depunere a recursului.

Prin încheierea din 27 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat admisibil recursul depus de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și s-a numit spre examinare în complet de cinci judecători.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Verificând argumentele invocate în recurs, prin prisma materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia că recursul depus de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova urmează a fi admis și casată decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Prin prisma art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La fel, aplicabile sunt și prevederile art. 244 alin. (2) coroborate cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În sensul art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Colegiul constată că, la 02 mai 2021, Xxx s-a adresat la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu plângere prin care a reclamat prelucrarea neconformă a datelor cu caracter personal de către reprezentanții ÎMGFL nr. 16, prin plasarea sistematică, inclusiv la 18 ianuarie 2019 și în luna aprilie 2019, în loc accesibil persoanelor terțe a facturilor de plată pentru serviciile prestate în care sunt consemnate date cu caracter personal (f.d. 29).

Examinând cererea Xxx, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a emis la 14 noiembrie 2019 decizia nr. 302, prin care a constatat încălcările prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), art. 29 și art. 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal de către ÎMGFL nr. 16 (f.d. 6-13, 25-28).

Manifestându-și dezacordul cu acțiunile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, ÎMGFL nr. 16 a înaintat

prezenta acțiune în contencios administrativ solicitând anularea deciziei nr. 302 din 14 noiembrie 2019, ca fiind ilegală.

Fiind investită cu judecarea cauzei în prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, prin hotărârea din 17 august 2020 a admis acțiunea și a anulat decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr. 302 din 14 noiembrie 2019 (f.d. 62, 67-71).

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 18 mai 2021 a respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova și a menținut hotărârea din 17 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 101, 102-113).

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs constată că instanța de apel a judecat formal cauza, nu a cercetat pe deplin starea de fapt a speței, iar drept consecință nu a stabilit cercul tuturor persoanelor ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză.

Pertinent speței Colegiul consideră că decizia nr. 302 din 14 noiembrie 2019 în privința ÎMGFL nr. 16 a fost emisă de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova în baza cererii Xxx, care a reclamat prelucrarea neconformă de către reprezentanții ÎMGFL nr. 16 a datelor sale cu caracter personal.

Însă, înaintând prezenta acțiune în instanța de judecată, reclamanta ÎMGFL nr. 16 nu a indicat-o pe Xxx în cererea de chemare în judecată în calitate de terț.

La capitolul dat instanța de recurs învederează că în conformitate cu art. 205 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, dacă un terț participă la raportul juridic litigios în așa fel încât hotărârea instanței de judecată ar interveni direct în drepturile lui, atunci această persoană terță trebuie atrasă în proces. Această prevedere se aplică, în special, când o persoană contestă un act administrativ individual defavorabil emis la cererea unui terț sau cere constatarea nulității acestuia.

În speță, este indubitabil că Xxx este participant la raportul juridico-public litigios, deoarece este persoana la cererea căreia a fost intentată procedura administrativă și drept consecință emis actul administrativ individual defavorabil în privința ÎMGFL nr. 16, prin care s-a constatat că ultima a admis încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), art. 29 și art. 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

Astfel, în situația în care reclamanta ÎMGFL nr. 16 nu a indicat-o pe Xxx în cererea de chemare în judecată în calitate de terț, această obligație a revenit instanțelor de judecată investite cu împuterniciri de soluționare a litigiului în fond. Or, conform art. 205 alin. (1) din Codul administrativ, la examinarea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată poate atrage în proces, din oficiu sau la cerere, persoane ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză.

Analizând materialele și lucrările cauzei, instanța de recurs constată că Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, fiind instanța investită cu judecarea cauzei în prima instanță, nu a pregătit suficient cauza pentru dezbateri judiciare, întrucât nu a stabilit cercul de subiecți ale căror drepturi și obligații pot fi afectate de hotărârea judecătorească emisă asupra fondului cauzei, iar drept consecință nu a atras din oficiu persoana care a depus cererea în baza căreia a fost emis actul administrativ individual defavorabil reclamantei.

Respectiv, prin prisma caracterului devolutiv al apelului și respectând principiile dreptului administrativ și ale unui proces echitabil, Curții de Apel Chișinău îi revenea o deosebită obligație de a exercita controlul judiciar complet, în fapt și în drept, manifestat prin verificarea corectitudinii soluției pronunțate de prima instanță, precum și să efectueze o nouă judecare în fond a cauzei.

În acest sens, instanța de apel trebuia *ab initio* să determine obiectele materiale ale acțiunii, temeiurile apariției litigiului, să stabilească obiectul probațiunii, precum și cercul de persoane, subiecți ai raportului juridico-public litigios.

Or, în instanța de apel, potrivit art. 194 din Codul administrativ, se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. Iar, prin prisma art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile Capitolului II din Cartea a treia, dacă din prevederile prezentului Capitol III nu rezultă altceva.

Astfel, din sensul normelor citate supra și ținând cont de specificul apelului în contencios administrativ, rezultă că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel trebuie să înlăture omisiunile de procedură admise de către prima instanță, printre care și atragerea în proces a terților ale căror drepturi sunt afectate de litigiul în cauză.

La aspectul dat Colegiul învederează că prin prisma art. 205 alin. (5) din Codul administrativ, orice terț atras în proces poate înainta atât cereri procesuale, cât și cereri de alăturare la cererea reclamantului sau pârâtului cu privire la fondul cauzei. Terțul atras în proces poate depune o cerere proprie cu privire la fondul cauzei doar în cazurile prevăzute la alin. (2).

Prin urmare, terților le sunt inerente toate drepturile generale ale unui participant la proces, în concret să ia cunoștință de materialele dosarului, să facă extrase și copii de pe ele, să solicite recuzări, să prezinte probe și să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanți la proces, martorilor, experților și specialiștilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare, să înainteze obiecții împotriva demersurilor, argumentelor și considerentelor celorlalți participanți, să atace actele judiciare și să exercite orice alt drept procedural acordat de legislația procedurală civilă.

Instanța de recurs consideră că neatragerea în proces a tuturor subiecților raportului juridico-public litigios afectează grav echitabilitatea procesului, deoarece nu se garantează egalitatea părților în drepturile procedurale și disponibilitatea în drepturi a participanților la proces, procesul fiind astfel lipsit de contradictorialitate.

Cerința procedurilor de contradictorialitate prevăzute de articolul 6 CEDO implică oportunitatea de a cunoaște și a comenta la proces observațiile făcute sau dovezile prezentate de cealaltă parte litigantă. Contradictorialitatea, în esență, presupune că materialul în cauză sau probele sunt puse la dispoziția ambelor părți (Ruiz Mateos c. Spaniei, 23 iunie 1993).

Întru respectarea contradictorialității, procesul judiciar trebuie organizat astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept, care are legătură

cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Astfel, contradictorialitatea impune cerința ca nici o măsură să nu fie ordonată de instanță înainte ca aceasta să fie pusă în discuție contradictorie a părților.

Realizarea acestui principiu constă în asigurarea egalității părților în drepturile lor procesuale în fața instanței de judecată, or, părțile au aceeași posibilitate de a-și apăra drepturile și interesele legitime. Această garanție rezultă și din prevederile art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă, din care rezultă că participanții la proces au aceleași drepturi și obligații procesuale generale.

Cerința „egalității părților” prevede ca fiecare parte implicată să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cazul său, în condiții care să nu o poziționeze într-un dezavantaj substanțial vis-a-vis de partea litigantă adversă (Brandstetter c. Austriei, 28 august 1991).

Egalitatea în fața legii și a justiției, în esență, presupune că Legea e aceeași pentru toți. Respectiv, acest principiu se manifestă *inter alia* prin faptul că în cadrul pricinilor civile se valorifică același volum de garanții de către toți titularii de drepturi, adică egalității tuturor persoanelor.

Astfel, egalitatea părților denotă capacitatea procedurală egală a litiganților pentru a susține cauza și de obicei se suprapune cu principiul contradictorialității, în ceea ce privește accesul la probe și cunoașterea lor, iar în baza jurisprudenței consecvente a Curții nu este clar dacă aceste principii, de fapt, au o existență independentă unul față de altul (Yvon c. Franței, 24 aprilie 2003, §§ 29-40).

Problemele cu caracter de non-divulgare a probelor către organele apărării pot fi analizate atât din punct de vedere al cerinței ce impune caracterul contradictoriu al procedurii (capacitatea de a cunoaște și de a evalua probele în fața judecătorului), cât și din punct de vedere al asigurării egalității părților (capacitatea de a cunoaște și evalua probele în condiții egale cu partea adversă).

Trebuie să existe garanții procedurale adecvate potrivite cu natura cauzei și potrivite cu miza pusă în joc de părțile litigante, care pot include oportunități de a:

- a) prezenta probe,
- b) contesta probele incriminatoare;
- c) prezenta argumentele cu privire la aspectele cauzei (H. c. Belgiei, 30 noiembrie 1987, §§49-55).

Prin prisma acestui principiu, partea adversă nu trebuie să beneficieze de privilegii suplimentare menite să promoveze punctul său de vedere, cum ar fi dreptul de a fi prezent în fața unei instanțe în timp ce cealaltă parte este absentă (Borgers c. Belgiei, 30 octombrie 1991, §§24-29).

Rezumând dezideratele expuse supra, Colegiul conchide că nici prima instanță, nici instanța de apel nu au asigurat măsuri minime de protecție a unui proces judiciar echitabil, contradictoriu, cu antrenarea în proces a tuturor subiecților participanți la raportul juridico-public litigios, garantându-le posibilitatea de a se folosi în condiții egale de toate mijloacele procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Această ipoteză profilează ideea că instanțele inferioare au judecat formal cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 § 1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil.

Având în vedere că instanțele de judecată învestite cu examinarea fondului cauzei nu au atras în proces toți subiecții participanți la raportul juridico-public litigios, precum și nu le-au asigurat un proces judiciar echitabil și contradictoriu, iar acest lucru poate fi rectificat de către instanța abilitată să se pronunțe atât cu privire la chestiuni de fapt, cât și la cele de drept și să reexamineze pe deplin litigiul, Colegiul consideră necesar de a casa integral decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și să restituie cauza instanței de apel, pentru o nouă judecare în ordine de apel, în alt complet de judecată.

Conform art. 258 alin. (3) și art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și se restituie cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 din Chișinău în procedura falimentului împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Victor Burduh

Maria Ghervas